

Službeni list

Europske unije

C 391

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.
27. rujna 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 391/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 391/02	Predmet C-717/20 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. srpnja 2021. – Marina Karpeta-Kovalyova/Europska komisija („Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Javna služba – Članovi ugovornog osoblja – Supruga grčkog diplomata koja je imala boravište u Bruxellesu prije zapošljavanja – Definicija mjesta zapošljavanja i mjesta od osobnog interesa – Odbijanje dodjele naknade za život u inozemstvu i pripadajućih pogodnosti žaliteljici – Očito neosnovana žalba”)	2
2021/C 391/03	Predmet C-24/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2021. uputio Tribunale ordinario di Pordenone (Italija) – PH/Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia	2
2021/C 391/04	Predmet C-108/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – Deutsche Lufthansa AG/NB	3
2021/C 391/05	Predmet C-140/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – Deutsche Lufthansa AG/ED	3
2021/C 391/06	Predmet C-167/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – PJ/Deutsche Lufthansa AG	4
2021/C 391/07	Predmet C-337/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2021. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – FH/SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.	4

HR

2021/C 391/08	Predmet C-356/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2021. uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Poljska) – J.K./TP S.A.	5
2021/C 391/09	Predmet C-367/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2021. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Hewlett Packard Development Company LP/Senetic Spółka Akcyjna	5
2021/C 391/10	Predmet C-376/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2021. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvite i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshchina Razlog	7
2021/C 391/11	Predmet C-377/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2021. uputio Cour du travail de Mons (Belgija) – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre/RM	7
2021/C 391/12	Predmet C-385/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. lipnja 2021. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Zenith Media Communications SRL/Consiliul Concurenței	8
2021/C 391/13	Predmet C-392/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2021. uputio Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) – TJ/Inspectoratul General pentru Imigrări	8
2021/C 391/14	Predmet C-402/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C/S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	9
2021/C 391/15	Predmet C-410/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2021. uputio Hof van Cassatie (Belgija) – FU, DRV Intertrans BV	10
2021/C 391/16	Predmet C-430/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2021. uputio Curtea de Apel Craiova (Rumunjska) – RS	10
2021/C 391/17	Predmet C-437/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	11
2021/C 391/18	Predmet C-438/21 P: Žalba koju je 14. srpnja 2021. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 5. svibnja 2021. u predmetu T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA	12
2021/C 391/19	Predmet C-439/21 P: Žalba koju je 14. srpnja 2021. podnio Biogen Netherlands BV protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 5. svibnja 2021. u predmetu T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA	13
2021/C 391/20	Predmet C-440/21 P: Žalba koju je 15. srpnja 2021. podnijela Europska agencija za lijekove protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 5. svibnja 2021. u predmetu T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA	13
2021/C 391/21	Predmet C-456/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2021. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – E, F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 391/22	Predmet C-479/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. kolovoza 2021. uputio Supreme Court (Irska) – Kazneni postupak protiv SN i SD. Druge stranke u postupku: Governor of Cloverhill Prison, Irska, Attorney General, Governor of Mountjoy prison	15
2021/C 391/23	Predmet C-480/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. kolovoza 2021. uputio Supreme Court (Irska) – W O, J L/Minister for Justice and Equality	16
2021/C 391/24	Predmet C-500/21 P: Žalba koju je 13. kolovoza 2021. podnio Health Information Management (HIM) protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 9. lipnja 2021. u predmetu T-235/19, Health Information Management (HIM)/Komisija	16

Opći sud

2021/C 391/25	Predmet T-130/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. srpnja 2021. – CCPL i dr./Komisija („Privremena pravna zaštita – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište maloprodajnih pakiranja za hranu – Odluka kojom se izriču novčane kazne – Financijsko jamstvo – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Sposobnost plaćanja – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje fumus boni juris”)	18
2021/C 391/26	Predmet T-189/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. srpnja 2021. – Aloe Vera of Europe/Komisija [„Privremena pravna zaštita – Uredba (EZ) br. 1925/2006 – Tvari koje su zabranjene, ograničene ili pod kontrolom Zajednice – Uredba (EU) 2021/468 – Zabrana pripravaka od lišća vrsta Aloe koji sadržavaju hidroksiantracenske derivate – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”]	18
2021/C 391/27	Predmet T-285/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. srpnja 2021. – Alliance française de Bruxelles-Europe i dr./Komisija („Privremena pravna zaštita – Ugovori o javnoj nabavi usluga – Pružanje usluga jezičnog osposobljavanja – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)	19
2021/C 391/28	Predmet T-440/21: Tužba podnesena 20. srpnja 2021. – TM/ESB	20
2021/C 391/29	Predmet T-457/21: Tužba podnesena 2. kolovoza 2021. – Coulter Ventures/EUIPO – iWeb (R)	20
2021/C 391/30	Predmet T-475/21: Tužba podnesena 6. kolovoza 2021. – Francuska/Komisija	21
2021/C 391/31	Predmet T-476/21: Tužba podnesena 6. kolovoza 2021. – TransnetBW/ACER	22
2021/C 391/32	Predmet T-480/21: Tužba podnesena 9. kolovoza 2021. – British Airways/Komisija	23
2021/C 391/33	Predmet T-487/21: Tužba podnesena 10. kolovoza 2021. – Neoperl/EUIPO (prikaz cilindričnog sanitarnog umetka)	24
2021/C 391/34	Predmet T-492/21: Tužba podnesena 11. kolovoza 2021. – Aquind i drugi/ACER	25
2021/C 391/35	Predmet T-494/21: Tužba podnesena 6. kolovoza 2021. – Ryanair i Malta Air/Komisija	25
2021/C 391/36	Predmet T-498/21: Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Lotion/EUIPO (BLACK IRISH)	26
2021/C 391/37	Predmet T-499/21: Tužba podnesena 14. kolovoza 2021. – Ryanair/Komisija	27
2021/C 391/38	Predmet T-500/21: Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Philip Morris Products/EUIPO (TOGETHER. FORWARD.)	28
2021/C 391/39	Predmet T-501/21: Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Philip Morris Products/EUIPO (Prikaz kombinacije crno-bijelih linija koje tvore kut kocke)	28
2021/C 391/40	Predmet T-502/21: Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Philip Morris Products/EUIPO (Prikaz kombinacije crno-bijelih linija koje tvore kvadrat)	29

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 391/01)***Posljednja objava**

SL C 382, 20.9.2021.

Prethodne objave

SL C 368, 13.9.2021.

SL C 357, 6.9.2021.

SL C 349, 30.8.2021.

SL C 338, 23.8.2021.

SL C 329, 16.8.2021.

SL C 320, 9.8.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. srpnja 2021. – Marina Karpeta-Kovalyova/Europska komisija**(Predmet C-717/20 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Javna služba – Članovi ugovornog osoblja – Supruga grčkog diplomata koja je imala boravište u Bruxellesu prije zapošljavanja – Definicija mjesta zapošljavanja i mjesta od osobnog interesa – Odbijanje dodjele naknade za život u inozemstvu i pripadajućih pogodnosti žaliteljici – Očito neosnovana žalba”)**

(2021/C 391/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žaliteljica: Marina Karpeta-Kovalyova (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Izreka

1. Žalba se odbija kao očito neosnovana.
2. Marina Karpeta-Kovalyova snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 329, 16. 8. 2021.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. siječnja 2021. uputio Tribunale ordinario di Pordenone (Italija) – PH/Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia**(Predmet C-24/21)**

(2021/C 391/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Pordenone

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PH

Tuženik: Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Prethodna pitanja

1. Je li zabrana iz članka 2.1 Regionalnog zakona Furlanije-Juljske krajine br. 5/2011, kojim se uvode mjere koegzistencije koje dovode do zabrane uzgoja sorte kukuruza MON 810 na području regije Furlanija-Juljska krajina, i s obzirom na Uredbu 1829/2003 ⁽¹⁾ i utvrđenja iz Preporuke 210/C-200/01 ⁽²⁾, u skladu s cijelom strukturom Direktive 2001/18 ⁽³⁾, ili joj se protivi?
2. Može li navedena zabrana predstavljati i mjeru s jednakim učinkom te se stoga protiviti člancima 34., 35. i 36. UFEU-a?

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (Tekst značajan za EGP) (SL 2003., L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 67.).
- ⁽²⁾ Preporuka Komisije od 13. srpnja 2010. o smjernicama za razvoj nacionalnih mjera koegzistencije kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost GMO-a u konvencionalnim i organskim usjevima (SL 2010., C 200, str. 1.).
- ⁽³⁾ Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ (SL 2001., L 106, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 32., str. 35.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – Deutsche Lufthansa AG/NB

(Predmet C-108/21)

(2021/C 391/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG

Tuženik: NB

Prethodna pitanja

Je li u slučaju štrajka vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika koji je rezultat poziva sindikata riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

Predmet je rješenjem predsjednika Suda od 17. lipnja 2021. brisan iz upisnika Suda.

- ⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – Deutsche Lufthansa AG/ED

(Predmet C-140/21)

(2021/C 391/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG

Tuženik: ED

Prethodna pitanja

Je li u slučaju štrajka vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika koji je rezultat poziva sindikata riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

Predmet je rješenjem predsjednika Suda od 18. lipnja 2021. brisan iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – P/Deutsche Lufthansa AG

(Predmet C-167/21)

(2021/C 391/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PJ

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

Je li u slučaju štrajka vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika koji je rezultat poziva sindikata riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

Predmet je rješenjem predsjednika Suda od 18. lipnja 2021. brisan iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2021. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – FH/SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.

(Predmet C-337/21)

(2021/C 391/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FH

Tuženik: SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ tumačiti na način da, u slučaju letova koji su rezervirani posredstvom internetskog posrednika kod različitih zračnih prijevoznika i dio su jedinstvene rezervacije, postoji pravo na odštetu od stvarnog zračnog prijevoznika koji je izveo prvi dio putovanja ako kašnjenje leta u dolasku u prvom dijelu iznosi manje od tri sata, što je, međutim, dovelo do propuštanja povezanog leta, zbog čega je putnik na svoje konačno odredište pristigao sa zakašnjenjem od više od tri sata, te ako stvarni zračni prijevoznik koji je izveo prvi dio putovanja niti je bio ugovorna strana u prijevozu u drugom dijelu putovanja niti je znao za okolnost da je istovremeno kod drugog zračnog prijevoznika bio rezerviran poveznici let?

Predmet je rješenjem predsjednika Suda od 28. lipnja 2021. brisan iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2021. uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Poljska) – J.K./TP S.A.**(Predmet C-356/21)**

(2021/C 391/08)

*Jezik postupka: poljski***Sud koji je uputio zahtjev**

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J.K.

Tuženik: TP S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. stavak 1. točke (a) i (c) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime dopušta isključenje iz područja primjene Direktive Vijeća 2000/78/EZ, a posljedično i isključenje primjene sankcija koje su u nacionalno pravo uvedene na temelju članka 17. Direktive Vijeća 2000/78/EZ, slobode izbora ugovorne strane, pod uvjetom da se ne izbor ne vrši na temelju spola, rase, etničkog podrijetla ili nacionalnosti, u situaciji u kojoj bi se diskriminacija očitovala odbijanjem sklapanja građanskopravnog ugovora na temelju kojeg bi fizička osoba koja obavlja gospodarsku djelatnost za vlastiti račun trebala obavljati rad, kada bi razlog tom odbijanju bila spolna orijentacija mogućeg suugovaratelja?

⁽¹⁾ SL 2000., L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2021. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Hewlett Packard Development Company LP/Senetic Spółka Akcyjna**(Predmet C-367/21)**

(2021/C 391/09)

*Jezik postupka: poljski***Sud koji je uputio zahtjev**

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hewlett Packard Development Company LP

Tuženik: Senetic Spółka Akcyjna

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 36. drugu rečenicu UFEU-a u vezi s člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije⁽¹⁾, kao i u vezi s člankom 19. stavkom 1. drugom rečenicom Ugovora o Europskoj uniji tumačiti na način da im se protivi sudska praksa nacionalnih sudova država članica koja se temelji na tome da sudovi:

- prilikom prihvaćanja zahtjeva nositelja žiga u pogledu zabrane uvoza, izvoza[,] oglašavanja robe obilježene žigom Unije ili nalaganja povlačenja s tržišta takve robe,
- prilikom donošenja odluke u postupku izricanja zaštitne mjere o zapljeni robe obilježene žigom Unije,

u odlukama upućuju na „predmete koji nisu stavljeni na tržište Europskog gospodarskog prostora od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje”, slijedom čega se, zbog općenite formulacije odluke, utvrđivanje toga na koje se predmete obilježene žigom Unije odnose izrečeni nalozi i zabrane (odnosno utvrđivanje toga koji predmeti nisu stavljeni na tržište Europskog gospodarskog prostora od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje) prepušta tijelu izvršenja, to se tijelo prilikom navedenog utvrđivanja oslanja na izjave nositelja žiga ili alate koje je dostavio nositelj žiga (uključujući informatičke alate i baze podataka), a mogućnost osporavanja tih utvrđenja tijela izvršenja pred sudom u postupku o meritumu isključena je ili ograničena prirodom pravnih sredstava koje tužitelj ima u postupku izricanja zaštitne mjere ili u postupku izvršenja?

2. Treba li odredbe članaka 34., 35. i 36. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da se njima isključuje mogućnost da se nositelj registracije žiga Zajednice (sada žig Europske unije) pozove na zaštitu predviđenu člancima 9. i 102. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (sada članci 9. i 130. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije) u situaciji u kojoj:

- nositelj registracije žiga Zajednice (žig Europske unije), unutar Europskog gospodarskog prostora i izvan njega[,] distribuira robu označenu tim žigom na način da se ona distribuira preko ovlaštenih distributera koji mogu dalje prodavati robu označenu žigom subjektima koji nisu krajnji primatelji te robe i isključivo onima koji su uključeni u službenu distribucijsku mrežu, a ovlašteni distributeri istodobno su dužni stjecati robu samo od drugih ovlaštenih distributera ili od nositelja žiga;
- roba označena žigom nema nikakve oznake ili druga razlikovna obilježja koja bi omogućila utvrđivanje mjesta njezina stavljanja na tržište od strane nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje;
- tuženik je stekao robu označenu žigom na području Europskog gospodarskog prostor;
- tuženik je od prodavatelja robe označene žigom primio izjave da se tom robom, u skladu sa zakonom, može trgovati u Europskom gospodarskom prostoru;
- nositelj registracije žiga Europske unije ne stavlja na raspolaganje nikakve informatičke alate (ili druge alate) niti primjenjuje sustave oznaka koji potencijalnom kupcu robe označene žigom omogućuju da prije stjecanja robe samostalno provjeri zakonitost trgovine tom robom u Europskom gospodarskom prostoru te odbija provesti tu provjeru na zahtjev kupca?

⁽¹⁾ SL C 2017., L 154, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2021. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshtina Razlog

(Predmet C-376/21)

(2021/C 391/10)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh” 2014-2020

Druga stranka u kasacijskom postupku: Obshtina Razlog

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 160. stavak 1. i članak 2. Uredbe 2018/1046⁽¹⁾ te članak 102. stavke 1. i 2. Uredbe br. 966/2012 tumačiti na način da se primjenjuju i na javne naručitelje država članica Europske unije ako se ugovori o javnoj nabavi koje dodjeljuju financiraju sredstvima europskih strukturnih i investicijskih fondova?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li načela transparentnosti, proporcionalnosti, jednakog postupanja i nediskriminacije iz članka 160. stavka 1. Uredbe 2018/1046 i članka 102. stavka 1. Uredbe br. 966/2012 tumačiti na način da im se ne protivi potpuno ograničenje tržišnog natjecanja prilikom dodjele ugovora o javnoj nabavi putem pregovaračkog postupka bez prethodne objave ako predmet ugovora o javnoj nabavi nema posebnosti koje objektivno zahtijevaju da ga izvrši isključivo gospodarski subjekt pozvan na pregovore? Konkretno, treba li članak 160. stavke 1. i 2. u vezi s člankom 164. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 2018/1046 te članak 102. stavke 1. i 2. u vezi s člankom 104. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 966/2012 tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojim se nakon poništenja postupka javne nabave zbog neprikladnosti jedine dostavljene ponude može na sudjelovanje u pregovaračkom postupku bez prethodne objave pozvati i samo jedan gospodarski subjekt ako predmet ugovora o javnoj nabavi nema posebnosti koje objektivno zahtijevaju da ga izvrši isključivo gospodarski subjekt pozvan na pregovore?

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2021. uputio Cour du travail de Mons (Belgija) – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre/RM

(Predmet C-377/21)

(2021/C 391/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Mons

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre

Druga stranka u postupku: RM

Prethodna pitanja

Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma, koji se provodi Direktivom Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC ⁽¹⁾, tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji za izračun plaće profesionalnih vatrogasaca koji su zaposleni u punom radnom vremenu za potrebe radnog staža u financijske svrhe vrednuje službu s nepunim radnim vremenom u svojstvu dobrovoljnog vatrogasca prema količini posla, odnosno prema trajanju stvarno obavljenih poslova, prema načelu „*pro rata temporis*”, a ne prema razdoblju unutar kojega je posao obavljan?

(¹) SL 1998., L 14, str. 9 (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 3., str. 131.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. lipnja 2021. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Zenith Media Communications SRL/Consiliul Concurenței**(Predmet C-385/21)**

(2021/C 391/12)

*Jezik postupka: rumunjski***Sud koji je uputio zahtjev**

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Zenith Media Communications SRL

Tuženik: Consiliul Concurenței

Prethodna pitanja

Treba li članak 4. stavak 3. UEU-a i članak 101. UFEU-a tumačiti na način:

1. da se njima tijelu države članice nadležnom za tržišno natjecanje propisuje obveza tumačenja nacionalnog pravnog pravila kojim se uređuje određivanje sankcije novčane kazne u skladu s načelom proporcionalnosti, u smislu da treba provjeriti okolnost odražava li ukupan prihod, kako je iskazan u računu dobiti i gubitka računovodstvene bilance koja se odnosi na prethodnu poslovnu godinu, na vjeran način ekonomsko-financijske transakcije u skladu sa stvarnim ekonomskim stanjem?
2. da im se, u skladu s načelom proporcionalnosti, protivi praksa tijela države članice nadležnog za tržišno natjecanje u okviru koje se novčana kazna izriče s obzirom na prihod koji se iskazuje u računu dobiti i gubitka računovodstvene bilance koja se odnosi na prethodnu poslovnu godinu i koja obuhvaća iznose koji se ponovno fakturiraju krajnjim klijentima i koji se odnose na usluge u pogledu kojih je izvršena djelatnost posredovanja u stjecanju medijskog prostora, a ne samo naknade za djelatnost posredovanja?
3. da im se protivi tumačenje nacionalnog pravnog pravila u skladu s kojim poduzetnik koji se sankcionira snosi odgovornost za pravilno evidentiranje u poslovnim knjigama i odgovornost da se na vjeran način prikazuju ekonomsko-financijske transakcije u skladu sa stvarnim ekonomskim stanjem, te da je tijelo države članice nadležno za tržišno natjecanje obvezano načinom na koji poduzetnik koji se sankcionira ispunjava tu obvezu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2021. uputio Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) – Tj/Inspectoratul General pentru Imigrări**(Predmet C-392/21)**

(2021/C 391/13)

*Jezik postupka: rumunjski***Sud koji je uputio zahtjev**

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Žalitelj odnosno tužitelj u prvostupanjskom postupku: TJ

Druga stranka u žalbenom postupku odnosno tuženik u prvostupanjskom postupku: Inspectoratul General pentru Imigrări

Prethodna pitanja

1. Treba li izraz ‚posebno korektivno pomagalo‘ iz članka 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ od 29. svibnja 1990. o minimalnim zahtjevima u pogledu sigurnosti i zaštite zdravlja pri radu sa zaslonima ⁽¹⁾, tumačiti na način da taj izraz ne može obuhvaćati dioptrijske naočale?
2. Treba li pod izrazom ‚posebno korektivno pomagalo‘ iz članka 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ podrazumijevati samo pomagalo koje se isključivo upotrebljava za radnom stanicom ili prilikom obavljanja radnih zadataka?
3. Odnosi li se obveza opremanja posebnim korektivnim pomagalom, koja se propisuje člankom 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ, isključivo na to da to pomagalo treba kupiti poslodavac ili se ta obveza može tumačiti široko, odnosno na način da obuhvaća i slučaj u kojem poslodavac preuzima potrebne troškove koje je snosio radnik kako bi pribavio pomagalo
4. Je li u skladu s člankom 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ to da poslodavac pokrije te troškove u obliku općenitog povećanja plaće, koje se trajno isplaćuje na ime „povećanja zbog posebno teških uvjeta rada“

⁽¹⁾ SL 1990., L 156, str. 14.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C/S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Predmet C-402/21)

(2021/C 391/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Tuženik: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Mogu li se turski državljani koji su ostvarili prava na temelju članka 6. ili članka 7. Odluke br. 1/80 dodatno pozivati na članak 13. Odluke br. 1/80 ⁽¹⁾?
2. Proizlazi li iz članka 14. Odluke br. 1/80 da se turski državljani više ne mogu pozivati na članak 13. Odluke br. 1/80 ako zbog svojeg osobnog ponašanja predstavljaju neposrednu, stvarnu i dovoljno ozbiljnu opasnost za temeljni interes društva?
3. Može li se novo ograničenje, u skladu s kojim pravo boravka turskih državljana može prestati i nakon 20 godina zbog razloga javnog poretka, opravdati pozivanjem na promjene društvenih uvjerenja zbog kojih je došlo do novog ograničenja? Je li u tom pogledu dovoljno da novo ograničenje služi ostvarenju cilja javnog poretka ili je također potrebno da je ograničenje prikladno za ostvarenje tog cilja i da ne prelazi ono što je potrebno za njegovo ostvarenje?

⁽¹⁾ Odluka Vijeća za pridruživanje br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja EEZ-Turska.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2021. uputio Hof van Cassatie (Belgija) – FU, DRV Intertrans BV**(Predmet C-410/21)**

(2021/C 391/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FU, DRV Intertrans BV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. Uredbe (EZ) br. 987/2009 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti tumačiti na način da:

— u slučaju da tijela države članice koja je izdala potvrde A1, nakon što tijela države članice zaposlenja podnesu zahtjev za retroaktivno ukidanje tih potvrda, samo privremeno ukinu potvrde i priopće da te potvrde više nisu obvezujuće, tako da se kazneni postupak u državi članici zaposlenja može nastaviti, a država članica koja je izdala potvrde A1 donosi konačnu odluku tek nakon pravomoćnog zaključenja tog kaznenog postupka, pretpostavka koja se temelji na potvrdama A1 i koja se odnosi na to da su predmetni radnici uredno osigurani u sustavu socijalne sigurnosti te države članice izdavateljice više nije primjenjiva i da te potvrde A1 više nisu obvezujuće za tijela države članice zaposlenja,

— a u slučaju niječnog odgovora na to pitanje: smiju li tijela države članice zaposlenja, s obzirom na sudsku praksu Suda, zbog prijevare odbiti uzeti u obzir predmetne potvrde A1?

2. Treba li članak 13. stavak 1. točku (b) podtočku i. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, članak 3. stavak 1. točku (a) i članak 11. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ i članak 4. stavak 1. točku (a) Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta tumačiti na način da iz okolnosti da poduzeće koje je u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 i Uredbom (EZ) br. 1072/2009 dobilo dozvolu za cestovni prijevoz u određenoj državi članici Europske unije i koje posljedično mora imati stvarni i stabilni poslovni nastan u toj državi članici nužno proizlazi da je time nepobitno dokazano da to poduzeće, u svrhu određivanja sustava socijalne sigurnosti koji treba primijeniti, ima registrirano sjedište u smislu članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 u toj državi članici i da to utvrđenje obvezuje tijela države članice zaposlenja?

⁽¹⁾ SL 2009., L 284, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.)

⁽²⁾ SL 2004., L 166, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽³⁾ SL 2009., L 300, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135.)

⁽⁴⁾ SL 2009., L 300, str. 72. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 235.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2021. uputio Curtea de Apel Craiova (Rumunjska) – RS**(Predmet C-430/21)**

(2021/C 391/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Craiova

Stranke glavnog postupka

Podnositelj pritužbe: RS

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu neovisnosti sudaca, utvrđenom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člankom 2. UEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna odredba poput one članka 148. stavka 2. rumunjskog Ustava na način kako je tu odredbu protumačila Curtea Constituțională (Ustavni sud, Rumunjska) u svojoj odluci br. 390/2021, prema kojoj nacionalni sudovi nisu ovlašteni ispitivati je li nacionalna odredba, koja je odlukom Curtee Constituțională (Ustavni sud) proglašena ustavnom, u skladu s odredbama prava Europske unije?
2. Protivi li se načelu neovisnosti sudaca, utvrđenom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člankom 2. UEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna odredba poput one članka 99. točke (§) Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Zakon br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika), kojom se dopušta pokretanje stegovnog postupka i primjena stegovnih sankcija protiv suca zbog nepoštovanja presude Curtee Constituțională (Ustavni sud), ako se od tog suca traži da prizna da primjena prava Europske unije ima prednost u odnosu na uvodne izjave odluke Curtee Constituțională (Ustavni sud), što je nacionalna odredba koja tom sucu uskraćuje mogućnost da primijeni pojedinu presudu Suda Europske unije za koju ocijeni da ima prednost?
3. Protivi li se načelu neovisnosti sudaca, utvrđenom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a u vezi s člankom 2. UEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna sudska praksa kojom se sucu, pod prijetnjom stegovnih posljedica, zabranjuje primjena sudske prakse Suda Europske unije u kaznenim postupcima kao što je to spor koji se odnosi na razumnost trajanja kaznenog postupka koji se uređuje člankom 488. rumunjskog Zakonika o kaznenom postupku?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Predmet C-437/21)

(2021/C 391/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Liberty Lines SpA

Druga stranka u žalbenom postupku: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu [Unije] i osobito načelima slobodnog kretanja usluga i što većeg otvaranja tržišnog natjecanja u području javne nabave usluga, pravno pravilo poput članka 47. stavka 11.bis Uredbe sa zakonskom snagom br. 50 od 24. travnja 2017., pretvorene u Zakon br. 96 od 21. lipnja 2017., kojim se:

- izjednačuje ili barem omogućava izjednačavanje na temelju zakona brzog pomorskog prijevoza putnika između luke u Messini i luke u Reggiju Calabrijii sa željezničkim prijevozom morem između poluotoka i Sicilije iz članka 2. točke (e) Uredbe Ministarstva prometa i pomorstva br. 138 T od 31. listopada 2000.);
- stvara ili se čini da može stvoriti iznimku u korist društva Rete ferroviaria italiana S.p.a. u pogledu usluge željezničkog prijevoza morem i uporabom brzih plovila između Sicilije i poluotoka?

Žalba koju je 14. srpnja 2021. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 5. svibnja 2021. u predmetu T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA

(Predmet C-438/21 P)

(2021/C 391/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Haasbeek, S. Bourgois, A. Sipos, agenti)

Druge stranke u postupku: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europska agencija za lijekove (EMA), Biogen Netherlands BV

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- odbije tužbu u prvostupanjskom postupku; i
- naloži društvu Pharmaceutical Works Polpharma S.A. snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ova žalba usmjerena je protiv točaka 181.-218., 224.-238., 248.-265., 273.-275., 280.-282., 288., 289. i 292. pobijane presude, kao i zaključaka u točkama 295., 296. i u izreci.

Komisija ističe četiri žalbena razloga:

1. Opći sud očito je iskrivio činjenice, što je dovelo do očito nepravilnih pravnih zaključaka, time što je svoje rasuđivanje u pobijanoj presudi utemeljio na pogrešnoj pretpostavci da je njemački Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte (u daljnjem tekstu: BfArM) 1994. po prvi i jedini put ocijenio lijek Fumaderm.
2. Opći sud povrijedio je članak 6. stavak 1. Direktive 2001/83⁽¹⁾, kako ga tumači sudska praksa Suda, time što je – kao dio EMA-ine i Komisijine ocjene toga jesu li dva lijeka dio istog globalnog odobrenja za stavljanje u promet (GMA)– zatražio ponovnu ocjenu kvalitativnog sastava u pogledu djelatnih tvari originalnog lijeka.

Kao prvo, Opći sud nezakonito je dodao ocjenu globalnog odobrenja za stavljanje u promet ocjeni koja je dio postupka odobrenja stavljanja u promet za originalni lijek. Kao drugo, Opći sud kreirao je dva različita koncepta globalnog odobrenja za stavljanje u promet, ovisno o tome provode li ocjenu globalnog odobrenja za stavljanje u promet Komisija i EMA ili nadležno nacionalno tijelo.

3. Opći sud povrijedio je sustav decentralizirane primjene propisa Unije u području farmacije, kako je utemeljen Uredbom 726/2004⁽²⁾ i Direktivom 2001/83, načela dodijeljenih ovlasti i supsidijarnosti utvrđena člankom 5. UEU-a, načelo uzajamnog povjerenja, kao i članak 6. stavak 1., članak 30. i članak 31. Direktive 2001/83 te članak 57. stavak 1. i članak 60. Uredbe 726/2004, time što je zaključio da su Komisija i EMA nadležne i obvezne – u okviru ocjene jesu li dva lijeka dio istog globalnog odobrenja za stavljanje u promet – provesti ponovnu ocjenu ili provjeru prethodne ocjene kvalitativnog sastava u pogledu djelatnih tvari tih lijekova koju je izvršilo nadležno nacionalno tijelo.
4. Opći sud prekoračio je granice sudskog nadzora time što je zamijenio svoju vlastitu znanstvenu ocjenu onom nadležnog regulatornog tijela.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.)

Žalba koju je 14. srpnja 2021. podnio Biogen Netherlands BV protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 5. svibnja 2021. u predmetu T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA

(Predmet C-439/21 P)

(2021/C 391/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Biogen Netherlands BV (zastupnik: C. Schoonderbeek, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europska agencija za lijekove, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- prihvati žalbu;
- ukine pobijanu presudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud pogrešno je primijenio članak 277. UFEU-a time što nije prepoznao da je prigovor nezakonitosti istaknut protiv Odluke Komisije od 30. siječnja 2014. o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet lijeka Tecfidera nedopušten zbog toga što je društvo Polpharma moglo izravno pobijati tu odluku jer je riječ o regulatornom aktu koji ne podrazumijeva provedbene mjere te se izravno odnosi na društvo Polpharma.

Drugi žalbeni razlog: prilikom svoje ocjene prigovora nezakonitosti, Opći sud pogrešno je protumačio i pogrešno primijenio pojam globalnog odobrenja za stavljanje lijeka u promet iz članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ ⁽¹⁾.

Treći žalbeni razlog: Opći sud je u svojim razmatranjima o predmetu pogrešno protumačio pravne zahtjeve za odobrenje kombinacija djelatnih tvari iz 1994. godine te nije priznao obnavljanje odobrenja za lijek Fumaderm iz 2013. godine.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud pogrešno je protumačio i pogrešno primijenio načelo uzajamnog priznavanja ocjena i odluka koje su donijela nacionalna tijela time što je zaključio da se, u konkretnom slučaju, ovo načelo na primjenjuje na EMA-u i Komisiju.

Peti žalbeni razlog: Opći sud pogrešno je protumačio i pogrešno primijenio standard sudskog nadzora u odnosu na znanstvene ocjene i znanstvene dokaze time što je donio vlastitu ocjenu znanstvenih podataka iz dokumentacije.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

Žalba koju je 15. srpnja 2021. podnijela Europska agencija za lijekove protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 5. svibnja 2021. u predmetu T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma/EMA

(Predmet C-440/21 P)

(2021/C 391/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska agencija za lijekove (zastupnici: S. Marino, S. Drosos, H. Kerr, agenti)

Druge stranke u postupku: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europska komisija, Biogen Netherlands BV

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- odbije tužbu za poništenje u predmetu T-611/18; i
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova povezanih s predmetom T-611/18 i troškova povezanih s ovim žalbenim postupkom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, EMA navodi četiri žalbena razloga.

1. U okviru prvog žalbenog razloga EMA ističe da je Opći sud počinio dvostruku pogrešku, jer iz činjenice nedavnog obnavljanja odobrenja za stavljanje u promet za kombinaciju djelatnih tvari nije zaključio da bi obnavljanje bilo protivno dokazima koji su bili dostupni u vrijeme obnavljanja i regulatornim standardima koji su se primjenjivali u vrijeme obnavljanja.
2. U okviru drugog žalbenog razloga EMA ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava, jer je smatrao da EMA i Komisija obnašaju posebnu funkciju koja od potonjih zahtijeva provjeru terapijskog učinka jedne od djelatnih tvari kombinacije djelatnih tvari koja je odobrena na nacionalnoj razini prilikom utvrđivanja prava na zaštitu podataka monoterapije odobrene centraliziranim postupkom koja sadržava jednu od djelatnih tvari kombinacije djelatnih tvari.
3. U okviru trećeg žalbenog razloga EMA ističe da je Opći sud počinio pogrešku u tumačenju članka 6. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2001/83/EZ⁽¹⁾, u dijelu u kojem je smatrao da test globalnog odobrenja za stavljanje u promet uključuje Komisijinu provjeru terapijskog učinka jedne od djelatnih tvari kombinacije djelatnih tvari koja je odobrena na nacionalnoj razini.
4. U okviru četvrtog žalbenog razloga, EMA ističe da je Opći sud prekoračio cilj svoje ovlasti sudskog nadzora, u dijelu u kojem se upustio u ponovnu ocjenu određenih znanstvenih dokaza i u dijelu u kojem je je prigovorio Komisiji da nije istražila navodne sumnje koje su se navodno povezivale s tim znanstvenim dokazom.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2021. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemska) – E, F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-456/21)

(2021/C 391/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: E, F

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. stavak 1. točku (d) Direktive o kvalifikaciji⁽¹⁾ tumačiti na način da zapadne norme, vrijednosti i ponašanja, koje državljani trećih zemalja usvoje boravkom na državnom području države članice tijekom znatnog dijela faze života u kojoj se oblikuje identitet, i u kojoj neograničeno sudjeluju u društvenom životu, treba smatrati zajedničkim podrijetlom koje se ne može izmijeniti odnosno toliko značajnim obilježjima identiteta da se od dotičnih osoba ne može tražiti da ih se odreknu?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li državljane trećih zemalja, koji su, neovisno o predmetnim razlozima, stvarnim boravkom u državi članici tijekom faze života u kojoj se oblikuje identitet usvojili slične zapadne norme i vrijednosti, smatrati „članovima posebne društvene skupine” u smislu članka 10. stavka 1. točke (d) Direktive o kvalifikaciji? Treba li pitanje postojati li „posebna društvena skupina koja ima samosvojan identitet u dotičnoj zemlji”, pritom ocijeniti sa stajališta države članice ili ga u vezi s člankom 10. stavkom 2. Direktive o kvalifikaciji treba tumačiti na način da je odlučujuće to da stranac može dokazati da ga se u zemlji podrijetla smatra dijelom posebne društvene skupine odnosno da mu se tamo u svakom slučaju pripisuju odgovarajuće osobine? Je li zahtjev prema kojem se status izbjeglice može zasnivati na usvajanju zapadnih normi i vrijednosti samo ako se taj status temelji na vjerskim ili političkim razlozima u skladu s člankom 10. Direktive o kvalifikaciji u vezi s načelom zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i pravom na azil?
3. Je li nacionalna pravna praksa prema kojoj tijelo koje odlučuje u okviru ocjene zahtjeva za međunarodnu zaštitu procjenjuje najbolji interes djeteta a da ga prethodno (u svakom postupku) posebno ne utvrdi (odnosno ne naloži da ga se utvrdi) u skladu s pravom Unije, osobito s člankom 24. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) u vezi s člankom 51. stavkom 1. Povelje? Je li odgovor na to pitanje drukčiji ako država članica treba ocijeniti zahtjev za dopuštenje boravka iz redovnih razloga i prilikom odlučivanja o tom zahtjevu uzeti u obzir najbolji interes djeteta?
4. Na koji način i u kojoj fazi ocjene zahtjeva za međunarodnu zaštitu treba u vezi s člankom 24. stavkom 2. Povelje uzeti u obzir i procijeniti najbolji interes djeteta, osobito nepravdu koju je maloljetnik pretrpio zbog dugotrajnog stvarnog boravka u državi članici? Je li pritom relevantno pitanje je li taj stvarni boravak bio zakonit? Je li pri ocjenjivanju najboljeg interesa djeteta u okviru te procjene važno je li država članica odlučila o zahtjevu za međunarodnu zaštitu u rokovima za donošenje odluka koji su predviđeni pravom Unije, je li izvršena ranije utvrđena obveza vraćanja i je li država članica propustila izvršiti udaljavanje nakon što je donesena odluka o vraćanju što bi omogućilo nastavak stvarnog boravka maloljetnika u toj državi članici?
5. Je li nacionalna pravna praksa u kojoj se razlikuju prvi i naknadni zahtjevi za međunarodnu zaštitu, u smislu da se u slučaju naknadnih zahtjeva za međunarodnu zaštitu zanemaruju redovni razlozi, s obzirom na članak 7. Povelje u vezi s člankom 24. stavkom 2. Povelje usklađena s pravom Unije?

(¹) Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9. i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. kolovoza 2021. uputio Supreme Court (Irska) – Kazneni postupak protiv SN i SD. Druge stranke u postupku: Governor of Cloverhill Prison, Irska, Attorney General, Governor of Mountjoy prison

(Predmet C-479/21)

(2021/C 391/22)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

SN i SD

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da odredbe Sporazuma o povlačenju koje predviđaju nastavak primjene mehanizma EUN-a (¹) u odnosu na Ujedinjenu Kraljevinu tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u tom sporazumu, obvezuju Irsku s obzirom na to da je sadržaj tih odredbi značajno vezan uz PSSP (²)?

2. Može li se smatrati da odredbe Sporazuma o trgovini i suradnji koje predviđaju nastavak primjene mehanizma EUN-a u odnosu na Ujedinjenu Kraljevinu nakon relevantnog prijelaznog razdoblja, obvezuju Irsku s obzirom na to da je sadržaj tih odredbi značajno vezan uz PSSP?

⁽¹⁾ Europski uhidbeni nalog

⁽²⁾ Područje slobode, sigurnosti i pravde

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. kolovoza 2021. uputio Supreme Court (Irska) –
W O, J L/Minister for Justice and Equality**

(Predmet C-480/21)

(2021/C 391/23)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: W O, J L

Tuženik: Minister for Justice and Equality

Prethodna pitanja

1. Treba li primijeniti test utvrđen u predmetu *LM* ⁽¹⁾ i potvrđen u predmetu *L i P* ⁽²⁾ ako postoji stvarna opasnost da će se žaliteljima suditi pred sudovima koji nisu ustanovljeni zakonom?
2. Treba li primijeniti test utvrđen u predmetu *LM* i potvrđen u predmetu *L i P* ako osoba koja nastoji osporiti zahtjev koji proizlazi iz europskog uhidbenog naloga ne može ispuniti zahtjeve tog testa zbog činjenice da u tom trenutku nije moguće utvrditi sastav sudova pred kojima će im se suditi zbog načina na koji se predmeti nasumično dodjeljuju?
3. Čini li nepostojanje djelotvornog pravnog lijeka za osporavanje imenovanja sudaca u Poljskoj, u okolnostima u kojima je očito da žalitelji u tom trenutku ne mogu utvrditi da će sudovi pred kojima će im se suditi biti sastavljeni od sudaca koji nisu valjano imenovani, povredu biti prava na pošteno suđenje kojim se od države izvršenja zahtijeva da odbije predaju žaliteljâ?

⁽¹⁾ Predmet C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Predmeti C-354/20 PPU i C-412/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:1033.

**Žalba koju je 13. kolovoza 2021. podnio Health Information Management (HIM) protiv presude
Općeg suda (deseto vijeće) od 9. lipnja 2021. u predmetu T-235/19, Health Information Management
(HIM)/Komisija**

(Predmet C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Health Information Management (HIM) (zastupnik: P. Zeegers, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— proglaši žalbu dopuštenom i osnovanom i posljedično;

- poništi točke 93. do 97. i 117. do 185. presude Općeg suda Europske unije od 9. lipnja 2021. u predmetu T-235/19, Health Information Management/Komisija;
- poništi točke 1., 2., 3. i 5. izreke pobijane presude;
- vrati predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu kako bi mu omogućio da donese odluku o žaliteljevu zahtjevu iz tužbe podnesene 4. travnja 2019.
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova postupka, uključujući troškove i naknade za rad žaliteljeva savjetnika, u privremeno određenom iznosu od 15 000 eura bez PDV-a.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, Health Information Management ističe tri žalbena razloga; i) povreda prava obrane i prava na dobru upravu zaštićenih člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima; ii) povreda obveze obrazlaganja na temelju članka 296. drugog stavka UFEU-a; i iii) povreda i pogrešna primjena članka 272. UFEU-a i, posljedično, povreda načela nepristranosti i proporcionalnosti.

OPĆI SUD

Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. srpnja 2021. – CCPL i dr./Komisija

(Predmet T-130/21 R)

(„Privremena pravna zaštita – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište maloprodajnih pakiranja za hranu – Odluka kojom se izriču novčane kazne – Financijsko jamstvo – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Sposobnost plaćanja – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje fumus boni juris”)

(2021/C 391/25)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italija), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Italija), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovačka) (zastupnici: E. Cucchiara i E. Rocchi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi i T. Baumé, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene Odluke Komisije C(2020) 8940 *final* od 17. prosinca 2020. o zamjeni novčanih kazni utvrđenih Odlukom Komisije C(2015) 4336 *final* od 24. lipnja 2015. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u, u dijelu koji se odnosi na društva CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA i Coopbox Eastern s.r.o. (predmet AT.39563 – Maloprodajna pakiranja za hranu), u dijelu u kojem se njome tužiteljima nalaže da dostave financijsko jamstvo ili da izvrše privremeno plaćanje izrečenih novčanih kazni.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. srpnja 2021. – Aloe Vera of Europe/Komisija

(Predmet T-189/21 R)

(„Privremena pravna zaštita – Uredba (EZ) br. 1925/2006 – Tvari koje su zabranjene, ograničene ili pod kontrolom Zajednice – Uredba (EU) 2021/468 – Zabrana priprava od lišća vrsta Aloe koji sadržavaju hidroksiantracenske derivate – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 391/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aloe Vera of Europe BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: B. Van Vooren, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: W. Farrell i B. Rous Demiri, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene Uredbe Komisije (EU) 2021/468 od 18. ožujka 2021. o izmjeni Priloga III. Uredbi (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu botaničkih vrsta koje sadržavaju hidroksiantracenske derivate (SL 2021., L 96, str. 6.) na razdoblje od devet mjeseci od dana donošenja ovog rješenja.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. srpnja 2021. – Alliance française de Bruxelles-Europe i dr./Komisija

(Predmet T-285/21 R)

(„Privremena pravna zaštita – Ugovori o javnoj nabavi usluga – Pružanje usluga jezičnog osposobljavanja – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 391/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Alliance française de Bruxelles Europe (Bruxelles, Belgija) i 7 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu rješenju (zastupnik: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Araujo Arce i M. Ilkova, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, suspenzija primjene Odluke Komisije od 19. travnja 2021. o dodjeli grupe br. 4 (tečaj francuskog jezika) u postupku javne nabave u vezi s okvirnim ugovorima koji se odnose na jezično osposobljavanje za institucije, tijela i agencije Europske unije (HR/2020/OP/0014) na prvom mjestu grupaciji CLL Centre de Langues – Allingua i na drugom mjestu grupaciji Alliance Europe Multilingue, koju sačinjavaju tužitelji te, s druge strane, određivanje bilo koje druge privremene mjere koju Opći sud smatra primjerenom.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Tužba podnesena 20. srpnja 2021. – TM/ESB**(Predmet T-440/21)**

(2021/C 391/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TM (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Izvršnog odbora ESB-a od 15. prosinca 2020. o imenovanju osobe P na mjesto glavnog direktora Glavne uprave za informacijske sustave, umjesto tužitelja;
- poništi, u slučaju potrebe, odluku Izvršnog odbora od 11. svibnja 2021., kojom je odbijena posebna tužiteljeva žalba protiv odluke kojom on nije imenovan;
- naknadi tužitelju imovinsku štetu koju je pretrpio zbog odluke od 15. prosinca 2020. u iznosu od 73 679,47 eura;
- naknadi tužitelju neimovinsku štetu u simboličnom iznosu od jednog eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i povredi članka 8.a točke (c) Uvjeta zapošljavanja i članaka 1.a.1.1 točke (b), članka 1.a.2.2.1 i članka 1a.2.6.1 Pravilnika o osoblju; kršenju obavijesti o slobodnom radnom mjestu; povredi interesa službe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti postupka zapošljavanja 2020-2738- EXT zbog povrede članka 1a.3.1.2 stavka 4. Pravilnika o osoblju i zlouporabe ovlasti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1a.2.7.9, članka 1a.2.7.10 i članka 1a.2.7.11 Pravilnika o osoblju; nedostatku obrazloženja; povredi načela dobre uprave.

Tužba podnesena 2. kolovoza 2021. – Coulter Ventures/EUIPO – iWeb (R)**(Predmet T-457/21)**

(2021/C 391/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Coulter Ventures LLC (Columbus, Ohio, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: R. Dissmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: iWeb GmbH (Berlin, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije R – prijava za registraciju br. 13 750 849

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. lipnja 2021. u predmetu R 2789/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova, uključujući troškove postupka pred EUIPO-om

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 6. kolovoza 2021. – Francuska/Komisija

(Predmet T-475/21)

(2021/C 391/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, T. Stéhelin, A-L. Desjonquères, G. Bain, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2021/988 od 16. lipnja 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem se njome primjenjuje ispravak u iznosu od 45 869 990,19 eura kada je riječ o „Dobrovoljnoj proizvodno vezanoj potpori” zbog razloga naslovljenih „Measure 24 – godina zahtjeva 2017. (financijska godina 2018.)” i „Measure 24 – godina zahtjeva 2017. (financijska godina 2019.)” za financijske godine 2018. i 2019.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe samo jedan tužbeni razlog protiv pobijane odluke.

Prema tužitelju, Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava koja se temelji na pogrešnom tumačenju članka 52. stavka 2. Uredbe br. 1307/2013 ⁽¹⁾, time što je smatrala da mahunasto povrće koje se uzgaja u mješavini s travama ne ispunjava uvjete za sustav dobrovoljne proizvodno vezane potpore.

Kao prvo, članak 52. stavak 2. Uredbe br. 1307/2013 omogućuje državama članicama uspostavljanje sustava proizvodno vezane potpore u korist svih uobičajenih i ustaljenih praksi u državi članici u sektoru proteinskih usjeva koji se odnosi na mahunasto povrće koje se uzgaja zbog visokog udjela proteina.

Kao drugo, članak 52. stavak 2. Uredbe br. 1307/2013 treba tumačiti u smislu da sektor proteinskih usjeva uključuje praksu, uobičajenu osobito u Francuskoj, uzgoja mješavina mahunastog krmnog povrća s travama u kojima prevladava prvonavedeno .

Stoga, smatrajući da, donošenjem pobijane odluke, uzgoj mješavina krmnog mahunastog povrća s travama u kojima prevladava prvonavedeno ne ispunjava uvjete za sustav dobrovoljne proizvodno vezane potpore predviđen člankom 52. Uredbe br. 1307/2013, Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava.

(¹) Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013. L 347, str. 608. i ispravak SL 2016., L 130, str. 7.)

Tužba podnesena 6. kolovoza 2021. – TransnetBW/ACER

(Predmet T-476/21)

(2021/C 391/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TransnetBW GmbH (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: T. Burmeister i P. Kistner, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ACER-ovog Odbora za žalbe od 28. svibnja 2021., predmet br. A-001-2021 (konsolidirana verzija) o žalbi na ACER-ovu odluku br. 30/2020 o metodologiji dijeljenja troškova redispčiranja ili trgovanja u suprotnom smjeru za proračun kapaciteta ključne regije (u daljnjem tekstu: pobijana odluka);
- naloži ACER-u snošenje troškova društva TransnetBW GmbH.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je doseg metodologije dijeljenja troškova redispčiranja ili trgovanja u suprotnom smjeru, kako je potvrđen pobijanom odlukom, nezakonit. Metodologija dijeljenja troškova redispčiranja ili trgovanja u suprotnom smjeru, kako je potvrđena pobijanom odlukom, nezakonito proširuje primjenu načela onečišćivač plaća na podjelu troškova korektivnih mjera koje se u osnovi provode na svim elementima prijenosne mreže u proračunu kapaciteta ključne regije, iako je to zakonom određeno kao iznimka od opće obveze vlasnika mreža za održavanje i širenje njihovih mreža prema potrebama tržišta (načelo vlasnik plaća).

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je utvrđenje zajedničkog praga za kružne protoke od 10 % u metodologiji dijeljenja troškova redispčiranja ili trgovanja u suprotnom smjeru, kako je potvrđena pobijanom odlukom, nezakonito. ACER nije bio ovlašten utvrđivati zajednički prag za kružne protoke pa stoga ACER-ov Odbor za žalbe nije bio ovlašten potvrditi zajednički prag za kružne protoke. Zajednički prag za kružne protoke postavljen je prenisko, na razini od 10 %, te se temelji na nedostatnim i spornim podacima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je kažnjavanje za kružne protoke iznad praga nezakonito. Kažnjavanje za kružne protoke iznad praga, za razliku od unutarnjih tokova, nema pravne osnove, krši načelo onečišćivač plaća, načelo diskriminacije, kao i načelo proporcionalnosti te daje pogrešne poticaje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je ACER-ov Odbor za žalbe nezakonito proveo samo ograničeni nadzor složenih tehničkih i ekonomskih ocjena, koje je ACER trebao provesti tijekom postupka odobrenja metodologije dijeljenja troškova redispčiranja ili trgovanja u suprotnom smjeru, što je protivno obveznom intenzitetu nadzora ACER-ova Odbora za žalbe, kako ga je Sud definirao u svojoj presudi u predmetu Aquind (presuda Općeg suda od 18. studenoga 2020., predmet br. T-735/18).

Tužba podnesena 9. kolovoza 2021. – British Airways/Komisija

(Predmet T-480/21)

(2021/C 391/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: British Airways plc (Harmondsworth, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Lyle-Smythe i R. O'Donoghue, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Komisiji da odmah plati iznos zateznih kamata koji odgovara zateznim kamatama na iznos od 104 040 eura po ESB-ovoj stopi refinanciranja uvećanoj za 3,5 postotnih poena, za razdoblje od 14. veljače 2011. do 8. veljače 2016. (umanjenog za iznos koji je već plaćen „zajamčenim povratom”) ili, alternativno, po stopi koju Opći sud bude smatrao prikladnom.
- naloži Komisiji da plati složene kamate (ili, podredno, zatezne kamate) na iznos zateznih kamata (ili drugi takav iznos čije plaćanje Opći sud naloži u skladu s prethodnim odlomkom) po ESB-ovoj stopi refinanciranja uvećanoj za 3,5 postotnih poena, ili po stopi koju Opći sud bude smatrao prikladnom.
- poništi Komisijinu odluku iz njezinih dopisa od 30. travnja i 2. srpnja 2021. kojom je odbijeno plaćanje navedenih iznosa, te da utvrdi da je ta odluka ništava i bez pravnog učinka *ex tunc*.
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova postupka i drugih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da društvo British Airways ima pravo na isplatu iznosa zatezних kamata putem tužbe na temelju prvog stavka članka 266. UFEU-a, jer je Komisija morala platiti taj iznos kako bi postupila u skladu s presudom Općeg suda u predmetu T-48/11.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da društvo British Airways podredno ima pravo na isplatu iznosa zatezних kamata putem tužbe zbog izvanugovorne odgovornosti za štetu na temelju drugog stavka članka 266., članka 268. i članka 340. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da društvo British Airways u svakom slučaju ima pravo na isplatu složenih kamata na iznos koji mu je trebao biti plaćen 8. veljače 2016., u skladu s prvim stavkom članka 266. ili, podredno, u skladu s drugim stavkom tog članka, člankom 268. i člankom 340. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisijina odluka iz njezinih dopisa od 30. travnja 2021. ⁽¹⁾ i 2. srpnja 2021. ⁽²⁾ o odbijanju plaćanja iznosa zatezних kamata i složenih kamata utemeljena na povredi Ugovorâ (to jest članka 266. UFEU-a) i/ili općeg načela prava Unije u skladu s kojim institucije Unije moraju nadoknaditi štetu nakon presude kojom je mjera poništena. Tužitelj stoga tvrdi da odluku treba poništiti na temelju članka 263. UFEU-a.

⁽¹⁾ Komisijin dopis od 30. travnja 2021. upućen tužitelju

⁽²⁾ Komisijin dopis od 2. srpnja 2021. upućen tužitelju, broj ARES(2021)4317994

Tužba podnesena 10. kolovoza 2021. – Neoperl/EUIPO (prikaz cilindričnog sanitarnog umetka)

(Predmet T-487/21)

(2021/C 391/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Neoperl AG (Reinach, Švicarska) (zastupnici: H. Börjes-Pestalozza i U. Kaufmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava pozicijskog žiga Europske unije (prikaz cilindričnog sanitarnog umetka) – prijava br. 15 786 544

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. lipnja 2021. u predmetu R 2327/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 95. stavka 1. prve rečenice Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. kolovoza 2021. – Aquind i drugi/ACER**(Predmet T-492/21)**

(2021/C 391/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Aquind Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina), Aquind Energy Sàrl (Luxembourg, Luksemburg), Aquind SAS (Rouen, Francuska) (zastupnici: S. Goldberg, L. Van den Hende, L. Malý i E. White, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku tuženikova Odbora za žalbe od 4. lipnja 2021.; i
- naloži tuženiku snošenje troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženikov Odbor za žalbe pogriješio kada je utvrdio da je podnesena žalba nedopuštena. Tvrdi da je tuženik i dalje nadležan da zamijeni svoju poništenu odluku⁽¹⁾ novom odlukom i da odobri izuzeće Aquindovom spojnom vodu na temelju članka 17. Uredbe (EZ) br. 714/2009⁽²⁾. Nadalje, tvrde da tuženikov Odbor za žalbe nije ispunio svoju obvezu da u cijelosti postupi u skladu presudom Općeg suda od 18. studenoga 2020.⁽³⁾
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženikov Odbor za žalbe povrijedio zahtjeve iz članka 25. stavka 3. i članka 28. stavka 4. Uredbe (EU) br. 2019/942⁽⁴⁾ i Poslovnika tuženikova Odbora za žalbe. Tvrdi da tuženikov Odbor za žalbe nije proveo pravilan postupak, jer jedan njegov član nije bio prisutan raspravi, usmeni postupak ne čini dokaz te nije objavljen zapisnik o vijećanju.

⁽¹⁾ Odluka A-001-2018 od 17. listopada 2018, tuženikova Odbora za žalbe.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (tekst značajan za EGP) (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.).

⁽³⁾ Presuda od 18. studenoga 2020., Aquind/ACER, T-735/18, EU:T:2020:542.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2019/942 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o osnivanju Agencije Europske unije za suradnju energetske regulatora (Tekst značajan za EGP) (SL 2019., L 158, str. 22.).

Tužba podnesena 6. kolovoza 2021. – Ryanair i Malta Air/Komisija**(Predmet T-494/21)**

(2021/C 391/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ryanair DAC (Swords, Irska) i Malta Air Ltd. (Pietà, Malta) (zastupnici: F.-C. Laprévotte, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku od 5. travnja 2021. o državnoj potpori SA.59913 (2021/N) – *Francuska – COVID-19 – Dokapitalizacija društva Air France i holdinga Air France – KLM* ⁽¹⁾ i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik pogrešno isključio društvo KLM iz dosega pobijane odluke.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik pogrešno primijenio Privremeni okvir za mjere državne potpore u svrhu podrške gospodarstvu u aktualnoj pandemiji bolesti COVID-19.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik pogrešno primijenio članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom odlukom povrjeđuju posebne odredbe UFEU-a i opća načela europskog prava na kojima se temeljila liberalizacija zračnog prometa Unije od kasnih 1980-ih (tj. nediskriminacija, slobodno pružanje usluga ⁽²⁾ i sloboda poslovnog nastana).
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije pokrenuo formalni istražni postupak unatoč ozbiljnim poteškoćama te da je povrijedio postupovna prava tužitelja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da pobijana odluka ne ispunjava zahtjeve iz članka 342. UFEU-a kao ni iz Uredbe 1/58 u vezi s jezikom službenih akata institucija Unije. ⁽³⁾

⁽¹⁾ SL 2021., C 240, str. 13.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) (Tekst značajan za EGP) (SL 2008., L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

⁽³⁾ Uredba br. 1. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.)

Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Lotion/EUIPO (BLACK IRISH)

(Predmet T-498/21)

(2021/C 391/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lotion LLC (Woodland Hills, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Deutsch, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije BLACK IRISH – prijava za registraciju br. 18 189 156

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. lipnja 2021. u predmetu R 199/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- prihvati pobijanu prijavu za sporne proizvode i za proizvode koji su u prijavi trenutno navedeni;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova, uključujući troškova nastalih u postupku pred žalbenim vijećem

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda općih načela prava Europske unije, osobito načela jednakog postupanja i načela dobre uprave.

Tužba podnesena 14. kolovoza 2021. – Ryanair/Komisija

(Predmet T-499/21)

(2021/C 391/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F.-C. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 23. travnja 2021. o državnoj potpori SA.62304 (2021/N) – *Portugal – COVID-19: Naknada štete društvu TAP Portugal*; ⁽¹⁾ i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik pogrešno primijenio članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a i počinio očitu pogrešku u ocjeni prilikom ispitivanja proporcionalnosti potpore u odnosu na štetu koju je uzrokovala kriza izazvana COVID-om 19.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio posebne odredbe UFEU-a i opća načela europskog prava na kojima se temeljila liberalizacija zračnog prometa Unije od kasnih 1980-ih (tj. nediskriminacija, slobodno pružanje usluga – koje se na zračni promet primjenjuje Uredbom 1008/2008 ⁽²⁾ – i sloboda poslovnog nastana).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije pokrenuo formalni istražni postupak unatoč ozbiljnim poteškoćama te da je povrijedio tužiteljeva postupovna prava.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.

⁽¹⁾ SL 2021., C 240, str. 33.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) (Tekst značajan za EGP) (SL 2008., L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Philip Morris Products/EUIPO (TOGETHER. FORWARD.)

(Predmet T-500/21)

(2021/C 391/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Švicarska) (zastupnik: L. Alonso Domingo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije TOGETHER. FORWARD. – prijava za registraciju br. 18 288 035

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. lipnja 2021. u predmetu R 417/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i posljedično stavka 2. navedenog članka 7. pogrešnom procjenom percepcije relevantnih potrošača;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na sporni žig.

Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Philip Morris Products/EUIPO (Prikaz kombinacije crno-bijelih linija koje tvore kut kocke)

(Predmet T-501/21)

(2021/C 391/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Švicarska) (zastupnik: L. Alonso Domingo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije (Prikaz kombinacije crno-bijelih linija koje tvore kut kocke) – prijava za registraciju br. 18 252 130

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. lipnja 2021. u predmetu R 79/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća pogrešnom procjenom percepcije relevantnih potrošača;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na sporni žig.

Tužba podnesena 16. kolovoza 2021. – Philip Morris Products/EUIPO (Prikaz kombinacije crno-bijelih linija koje tvore kvadrat)

(Predmet T-502/21)

(2021/C 391/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Švicarska) (zastupnik: L. Alonso Domingo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije (Prikaz kombinacije crno-bijelih linija koje tvore kvadrat) – prijava za registraciju br. 18 252 146

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. svibnja 2021. u predmetu R 78/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća pogrešnom procjenom percepcije relevantnih potrošača;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na sporni žig.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR